

ذکر و فکر، دو کلید اصلی برای رسیدن به خوشبختی است

رئیس ستاد رسیدگی به امور مساجد گفت: خداوند از بندگان خود آخرت‌بینی می‌خواهد، نه آنکه فقط ظاهر دنیا را ببینند و به نشانه‌ها بی‌توجه باشند.

رئیس ستاد رسیدگی به امور مساجد گفت: خداوند از بندگان خود آخرت‌بینی می‌خواهد، نه آنکه فقط ظاهر دنیا را ببینند و به نشانه‌ها بی‌توجه باشند. همه مومنان باید پنجره بین ظاهر و باطن خود را باز کنند. بازکردن این پنجره ظاهر به باطن، کلید می‌خواهد و آن کلید، «ذکر» و «فکر» است.

به گزارش خبرگزاری مهر، حجت‌الاسلام و المسلمین حاج علی‌اکبری در نخستین جلسه شرح صحیفه سجادیه در سال جدید که عصر روز دوشنبه 18 فروردین در مجموعه فرهنگی شهدای انقلاب اسلامی (سرچشمه) برگزار شد. با اشاره به اینکه ذکر و فکر، دو کلید اصلی برای رسیدن به خوشبختی است، گفت: انسان‌های فکور کسانی هستند که از پوسته ظاهری خارج می‌شوند تا به هسته اصلی خود برسند. کسانی که در ظاهر مانده‌اند، هیچ‌گاه به ذات اصلی خود نمی‌رسند و علت آفریده‌شدنشان را نمی‌فهمند. اینان همیشه از آخرت غافلند که همانا آخرت باطن حیات دنیاست.

حاج علی‌اکبری، در بخش اول سخنان خود ایام شهادت حضرت فاطمه (س) را تسلیت گفت و سپس به بیان نقش حضرت علی (ع) در زندگی امت مسلمان و همچنین حضرت صدیقه کبری پرداخت. وی به نقل از پیامبر اکرم (ص)، حضرت علی (ع) را پدر مومنان و فاطمه (س) را مادر امت اسلام معرفی کرد و گفت: مومنان باید به این پدر و مادر آسمانی خود شباهت و نسبت‌هایی هم داشته باشند. داشتن این پدر و مادر برای هر مومن نعمتی است و در روز قیامت از مومنان درباره نسبت‌ها و شباهت‌های موجود بین پدر و مادر آسمانی خود پرسیده خواهد شد. حضرت علی (ع) در جمعی درباره شباهت بین خود به عنوان پدر معنوی مومنان فرمود «آن کس به من در این جهان شبیه‌تر است که دارای حسن خلق و اخلاق حسنه باشد».

رئیس ستاد رسیدگی به امور مساجد در ادامه افزود: داشتن نسبت و شباهت با حضرت علی (ع) و فاطمه (س) آن‌گونه که خود حضرت اشاره فرموده‌اند، دارای شکر است. همه مومنان باید برای این شباهت شکرگزار باشند. شکر این نعمت، اثبات همین شباهت است. باید در عمل، در فکر و در رفتار با این پدر و مادر معنوی شباهت داشته باشیم و هر روز و شبی که می‌گذرد باید شباهت ما به آن‌ها بیش‌تر شود.

وی در بخش دوم سخنان خود، به مناسبت فصل بهار و آغاز سال نو تاکید کرد: خداوند از بندگان خود توقع دارد در این ایام به دیدن و مشاهده تغییراتی که در این فصل در طبیعت به وجود می‌آید بپردازند. این اتفاقاتی که در این ایام در طبیعت رخ می‌دهد نشانه‌ای است از اسماء خداوند. خداوند در قرآن می‌فرماید: «ندیدی که چگونه زمین مرده را دوباره زنده می‌کند؟» خداوند خودش را در همین نشانه‌ها مثل زنده‌شدن درختان و سبز شدن و رویش گیاهان نشان می‌دهد. این چیزی نیست که انسان دارای فکر از آن به راحتی عبور کند. انسان‌های سطحی و بی‌فکر از این نشانه‌ها بدون هیچ تفکری عبور می‌کنند. انسان‌های فکور کسانی هستند که از پوسته ظاهری خارج می‌شوند تا به هسته اصلی خود برسند. کسانی که در ظاهر مانده‌اند، هیچ‌گاه به ذات اصلی خود نمی‌رسند و علت آفریده‌شدنشان را هیچ‌گاه نمی‌فهمند. اینان همیشه از آخرت غافلند. که همانا آخرت باطن حیات دنیاست.

این پژوهشگر حوزه دین، ادامه داد: خداوند از بندگان خود آخرت‌بینی می‌خواهد، نه آنکه فقط ظاهر دنیا را ببینند و به نشانه‌ها بی‌توجه باشند. همه مومنان باید پنجره بین ظاهر و باطن خود را باز کنند. بازکردن این پنجره ظاهر به باطن، کلید می‌خواهد و آن کلید، «ذکر» و «فکر» است. خداوند در آیه خلقت می‌فرماید «در خلقت و آفرینش زمین و آسمان‌ها، فاصله بین شب و روز و فصل به فصل شدن و این تغییرات که در اطراف شما هست، نشانه‌های بسیاری است، اما نه برای هر کسی؛ بلکه برای آنان که صاحب عقل و فکر هستند.» افراد فکور و دارای خرد، کسانی هستند که توانسته‌اند پنجره رو به باطن خود را باز کنند و از ظاهر به باطن برسند. فاصله بین دنیا و آخرت، همین پنجره است.

حاج علی‌اکبری در ادامه این مبحث افزود: درست است که این پنجره بین ظاهر و باطن وجود دارد؛ اما همه انسان‌ها قادر به باز کردن آن نیستند. خداوند می‌فرماید: «اینان افرادی هستند که به همین ظاهر دنیا اکتفا کردند و تا زمانی که زنده‌اند موفق به باز کردن این در نمی‌شوند.» مرگ باعث می‌شود که این در رو به آنان باز شود.

وی ادامه داد: در دنیا و آخرت بین مومنان و کافران دیواری کشیده می‌شود. این دیوار، درهایی دارد که از سوی مومنان به رحمت باز می‌شود و از سوی کافران به عذاب گشوده خواهد شد. خداوند با عنوان این مطلب در قرآن می‌فرماید: تا زمانی که نفس، شما بمیرد، آمد شما می‌تواند آمد، در آنجا، کند.»

محمود جواد حاج علی‌اکبری در پایان تاکید کرد: خداوند در آیات بسیاری همچون آیه آفرینش، به قدرت، نوآوری، عظمت و لطف، به نشانه‌هایی در این جهان اشاره می‌کند برای باز کردن دریچه میان ظاهر و باطن. خداوند در این آیات می‌فرماید: ببینید

چگونه زمین بعد از مرگ، دوباره زنده می‌شود و درختان و گیاهان خشک‌شده دوباره سبز می‌شوند. این‌ها همه نشانه‌هایی هستند که شما را از فنا به بقاء می‌رسانند. آنان که موفق به درک این آیات و دیدن این نشانه‌ها شده‌اند در روز قیامت چهره‌هایی خندان خواهند داشت. اینان کسانی هستند که توانسته‌اند از دنیای ظاهری اطراف عبور کنند و به باطن اصلی این جهان برسند.